

ANAKRONISZTIKUS DALOK

Torok Csaba

- 1.) órhely gyökérpapucsban állsz
rajtad az örültek
azúrkék palástja
fekete villámok
felhőid elletik
s buddha-szép fejedre
szállingózik a hó
- 2.) órhely fölesketett ministránsok
miseruhában a pappal
s évezredes mozdulatokkal
gumikerekű vastrónusán
kigördítették a hóra
ott reggeli toalettjét
méltósággal elvégzendő
- 3.) órhely száj és mindjárt végbél az idő
hol a néma anyag szóhoz juthat
szikrányi cselszövés tere a fény
s a feloldozás bosszús halál
de a tettet ne ítéljétek el
mert senki meg nem érti
csak vigyorog a pattintott kő
- 4.) órhely hullámpalán verebek a látatlan
égbolt alatt zengésre bölintő
csöndre rebbenő szárnyaik
füllelt kalitkáját méregetik
a repülés nyugtató emlékével
s hulló fészkeiket odaálmodják
hullámozó palaszín felhők alá

- 5.) őrhely szó nélkül a félszre parancsnak rácsát
az átütő köd hahogó kórusa ellen
vöröslő zuzmara csitíthatatlan sípszavára
indul a kanócos indul a rettegett merénylő
vasfűrészrel és csikordulással a berozsdásodottnak
és fölszikkázik a hús a szemedbe bámuló csó
tárul messzire mélyen beláthatatlan: ALL!
KI VAGY?
- 6.) őrhely gyökérpapucsban állsz
rajtad az őrütek
fekete palástja
azúrkék villámok
felhőid elletik
s buddha-szép fejedre
szállingózik a hó

Ljubljana mező, télen

c s u k l ó g y a k o r l a t o k e g y n y á r i
t é m á r a
(miután oly örvendetesen sokasodnak a
rövid sorú rövid versek)
a k e l l ő m o t t ó k k a l

1.) j e h ú d i t

(Salamon: Énekek éneke, 3:2)

sivatag hamvaiban

léted a kés forgása
melynek csak egy az éle
s élete egy vagy

sivatag hamvaiban

2.) n é r t á m i d

„A Véletlen, mindenek anyja...”
Selfridge

sakálok négyezer éve
te gyümölcs a fán
madarak szapora csőre
te csonthéjú kaján
istenek dühe lépten-nyomon
s te mag vagy a sírjukon

3.) indiszkréció

„La mer a perlé rousse à tes mammes vermeilles,
Et l'Homme saigné noir à ton flanc souverain”
Rimbaud

vigasztalanul
szunnyadó
Bethúliáért
ne a vezért
éhező seregét
ejtsd törbe
a bontatlan vérkörrel
és tiéd léssen
a csillagok sátora

4.) „je dire toujours la vérité”

„MR. MARTIN: A mennyezet fent van, a padló lent.”
E. Ionesco: A kopasz énekesnő

vizek partjára vet ki a föld
hullámok dobnak parazsat szemedbe
a tekintet kezéd szárnyára lép
lábad fészkeben verebek tanyáznak
s ott költik ki estéli szavaidat

5.) egyes szám

2. személy

„Inteligens vagy te, meg az egész famíliád!”
(a prímás)

okosságod
oszlopfőn kószáló
folyondár
szárnyasbika lábaközén
szószátyár
pókháló

6.) pszeudo-versike

három c-vel és
két x-szel

„szép bútela a nevem
mikór Pálinka van bennem
de ha kifogy belőlem
minyárt tserép a nevem”

(Egy 1882-ben készült cserép-butélia dí-
szítő felirata. Az orosházi Tánácsics Mi-
hály Gimnázium néprajzi gyűjteményé-
ből).

sercegő masinériád
az efemer udvariasság tenyerén
tüntető forgolódással játssza mindig újra
porosodó mikro-kedveit
egy mediocris ORR szerény
kompenzációjaként

kár a kiprovokált katarzisért
kölsönként
bicegő koturnusodért
a szexuális
megnyugovás ugyanis
— persze
csak úgy approximative —
presztizsszempontról
kivánatos

7.) te én ő
(Nihil humani...)

„Now my body is made”...

John Wain

csigamadár

Ujvidék, 66 november